

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

19 декември 2013 година *

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Работа с генетично модифицирани микроорганизми в контролирани условия — Директива 2009/41/ЕО — Неправилно и непълно транспониране“

По дело C-281/11

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 258 ДФЕС на 6 юни 2011 г.,

Европейска комисия, за която се явяват L. Pignataro-Nolin и M. Owsiany-Hornung, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Република Полша, за която се явяват B. Majczyna и M. Szpunar, в качеството на представители,

ответник,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: М. Pešič, председател на трети състав, изпълняващ функцията на председател на пети състав, М. Safjan и М. Berger (докладчик), съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: полски.

Решение

- 1 С исковата си молба Европейската комисия иска от Съда да установи, че като не е транспонираща или е транспонираща неправилно член 2, букви а), б) и г)—е), член 3, параграф 3, член 4, параграф 3, членове 6—8, член 9, параграф 1 и параграф 2, буква а), член 10, параграфи 3 и 4 и член 18, параграф 1, втора алинея и параграфи 3 и 4 от Директива 2009/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно работата с генетично модифицирани микроорганизми в контролирани условия (ОВ L 125, стр. 75), както и част А, четвърто тире, част Б, първо тире и част В, първо тире от приложение V към същата директива, Република Полша не е изпълнила задълженията си по тази директива.

Правна уредба

Право на Съюза

- 2 Съгласно член 2 от Акта относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в Учредителните договори (ОВ L 236, 2003 г., стр. 33, наричан по-нататък „актът за присъединяване“), от датата на присъединяването си, а именно 1 май 2004 г., Република Полша е обвързана от разпоредбите на договорите и актовете, приети преди тази дата от институциите на Европейския съюз.
- 3 Съгласно член 54 от акта за присъединяване новите държави членки привеждат в действие необходимите мерки, за да се съобразят, от датата на присъединяване, с разпоредбите на директивите и решенията, освен ако не е предвиден друг срок за това в приложенията по смисъла на член 24, или която и да е друга разпоредба на посочения акт или неговите приложения. Доколкото нито в приложение XII към същия акт, което се отнася до Република Полша и е посочено в член 24 от акта за присъединяване, нито в други разпоредби на последния относно тази държава членка, не се съдържат специфични разпоредби относно Директива 90/219/ЕИО на Съвета от 23 април 1990 година относно работа с генетично модифицирани микроорганизми в контролирани условия (ОВ L 117, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 13) и Директива 98/81/ЕО на Съвета от 26 октомври 1998 година за изменение на Директива 90/219 (ОВ L 330, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 236), Република Полша е била длъжна да транспонира тези директиви към деня на присъединяването си към Съюза.
- 4 С Директива 90/219 се създават общи мерки за работата в контролирани условия с генетично модифицирани микроорганизми с цел да се защитят човешкото здраве и околната среда.
- 5 Тази директива е изменена с Директива 98/81.
- 6 Директива 90/219, изменена с Директива 98/81 (наричана по-нататък „изменената Директива 90/219“), е отменена и заменена с Директива 2009/41, влязла в сила на 10 юни 2009 г.
- 7 Член 2 от Директива 2009/41, който е идентичен на член 2 от изменената Директива 90/219, съдържа следните определения:

„[...]“

- а) „микроорганизъм“ означава всяка микробиологична единица, клетъчна или неклетъчна, способна да се възпроизвежда или да предава генетичен материал, включително вируси, вироиди и животински и растителни клетъчни култури;
- б) „генетично модифициран микроорганизъм“ (ГММ) означава микроорганизъм, в който генетичният материал е бил променен по начин, който не настъпва естествено при чифтосване и/или естествена рекомбинация; по смисъла на настоящото определение:
  - i) генетична модификация е налице най-малкото при използването на техниките, изброени в приложение I, част А;
  - ii) техниките, изброени в приложение I, част Б, не се считат за водещи до генетична модификация;

[...]

- г) „инцидент“ означава всяко събитие, включващо значително несъзнателно освобождаване на ГММ в хода на работата с тях в контролирани условия, което може да представлява непосредствена или забавена опасност за човешкото здраве или за околната среда;
- д) „ползвател“ означава всяко физическо или юридическо лице, отговорно за работата с ГММ в контролирани условия;

[...]“.

- 8 Съгласно член 3, параграф 3 от Директива 2009/41, който съответства на член 4, втора алинея от изменената Директива 90/219:

„[Директива 2009/41] не се прилага по отношение на съхранението, култивирането, транспорта, унищожаването, обезвреждането или употребата на ГММ, които са били пуснати на пазара в съответствие с Директива 2001/18/ЕО [на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 година, относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда и за отмяна на Директива 90/220/ЕИО на Съвета (ОВ L 106, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 75),] или съгласно друго законодателство на Общността, което предвижда специфична оценка на риска за околната среда, подобна на тази, приета в посочената директива, при условие че работата в контролирани условия е в съответствие с изискванията, ако има такива, за съгласието за пускане на пазара“.

- 9 Текстът на член 6 от Директива 2009/41, който е идентичен с член 7 от изменената Директива 90/219, е следният:

„Когато помещенията ще се използват за първи път за извършване на работа в контролирани условия, ползвателят е длъжен, преди да започне да използва помещенията, да представи на компетентните органи нотификация, която съдържа най-малко данните, изброени в приложение V, част А“.

- 10 Член 7 от Директива 2009/41, който заменя член 8 от изменената Директива 90/219, гласи:

„След представяне на нотификацията, посочена в член 6, последващата работа в контролирани условия от клас 1 може да продължи без допълнителна нотификация. Ползвателите на ГММ за работа в контролирани условия от клас 1 са задължени да съхраняват протоколите на всяка извършена оценка по член 4, параграф 6, и да ги представят на компетентния орган при поискване“.

11 Текстът на член 8 от Директива 2009/41, който е почти идентичен с член 9 от изменената Директива 90/219, е следният:

„1. За осъществяването на първоначална и последваща работа в контролирани условия от клас 2 в помещения, нотифицирани в съответствие с член 6, се представя нотификация, съдържаща данните, изброени в приложение V, част Б.

2. Ако помещенията вече са били предмет на предходна нотификация за осъществяването на работа в контролирани условия от клас 2 или от по-висок клас и са изпълнени всички свързани със съгласието изисквания, работата в контролирани условия от клас 2 може да продължи незабавно след подаване на новата нотификация.

Заявителят обаче може сам да поиска решение за предоставяне на официално [разрешение] от компетентния орган. Решението трябва да се изготви в рамките на най-много 45 дни от нотификацията.

3. Ако помещенията не са били предмет на предходна нотификация за осъществяване на работа в контролирани условия от клас 2 или от по-висок клас, работата в контролирани условия от клас 2 може да продължи 45 дни след датата на представяне на нотификацията, посочена в параграф 1, или по-рано, със съгласието на компетентния орган, при условие че липсва каквото и да е противоположно указание от страна на компетентния орган“.

12 Член 9 от Директива 2009/41, чието съдържание е практически идентично със съдържанието на член 10 от изменената Директива 90/219, гласи:

„1. За осъществяването на първоначална и последваща работа в контролирани условия от клас 3 или клас 4 в помещения, нотифицирани в съответствие с член 6, се представя нотификация, съдържаща информацията, посочена в приложение V, част В.

2. Работата в контролирани условия от клас 3 или от по-висок клас не може да продължи без предварителното съгласие на компетентния орган, който съобщава писмено своето решение:

а) най-късно 45 дни след подаването на новата нотификация, в случай че помещенията са били предмет на предишна нотификация за осъществяване на работа в контролирани условия от клас 3 или от по-висок клас и когато всички изисквания, свързани със съгласието, са изпълнени за същия или по-висок клас от този на работата в контролирани условия, която се предвижда да бъде продължена;

б) във всички останали случаи най-късно 90 дни след представянето на нотификацията“.

13 Член 10 от Директива 2009/41, който съответства на член 11 от изменената Директива 90/219, предвижда:

„1. Държавите членки определят органа или органите, компетентен(ни) да изпълнява(т) мерките, които те приемат за прилагане на настоящата директива, и да получава(т) и разглежда(т) нотификациите, посочени в членове 6, 8 и 9.

2. Компетентните органи разглеждат съответствието на нотификациите с изискванията на настоящата директива, точността и пълнотата на предоставената информация, точността на оценката, посочена в член 4, параграф 2 и на класа за работа в контролирани условия, и когато е уместно — адекватността на изолационните мерки и другите защитни мерки, на управлението на отпадъци и на мерките за действие в извънредни ситуации.

3. При необходимост компетентният орган може:

- а) да поиска ползвателят да предостави допълнителна информация или да промени условията на предложената работа в контролирани условия, или да измени класа, определен за работата в контролирани условия. В този случай компетентният орган може да изиска работата в контролирани условия, ако е предложена — да не започва, а ако вече се изпълнява — да бъде спряна или да бъде прекратена, докато компетентният орган даде своето одобрение въз основа на получената допълнителна информация или променените условия за работа;
- б) да ограничи времето, за което е разрешена работата в контролирани условия, или да постави определени специфични условия.

4. За целите на изчисляване на сроковете, посочени в членове 8 и 9, всеки времеви период, през който компетентният орган:

- а) очаква допълнителна информация, която може да бъде поискана от нотифициращото лице в съответствие с параграф 3, буква а); или
- б) провежда обществено обсъждане или консултация в съответствие с член 12

не се взема предвид“.

14 Член 16 от Директива 2009/41, който по същество е идентичен с член 17 от изменената Директива 90/219, гласи:

„Държавите членки гарантират, че компетентният орган организира проверки и други контролни мерки, с които да гарантира, че ползвателите спазват настоящата директива“.

15 Член 18, параграфи 1, 3 и 4 от Директива 2009/41, съответстващ на член 19, параграфи 1, 4 и 5 от изменената Директива 90/219, предвижда:

„1. Когато разкриването на дадена информация засяга един или повече от въпросите, посочени в член 4, параграф 2 от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда [ОВ L 41, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200)], нотифициращото лице може да посочи информацията в нотификациите, представени по настоящата директива, която следва да бъде третирана като поверителна. В този случай трябва да бъде предоставена проверяема обосновка.

След консултация с нотифициращото лице компетентният орган решава коя информация ще бъде третирана като поверителна и информира нотифициращото лице за своето решение.

[...]

3. Комисията и компетентните органи не разкриват на трети лица информацията, считана за поверителна съгласно параграф 1, втора алинея, нотифицирана или предоставена по друг начин в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, и защитават правата на интелектуална собственост, свързани с получените данни.

4. Ако поради някаква причина нотифициращото лице оттегли нотификацията, компетентният орган трябва да запази поверителността на предоставената информация“.

Полското право

16 В член 3 от Закона за генетично модифицираните организми (*ustawa o organizmach genetycznie zmodyfikowanych*) от 22 юни 2001 г. (*Dz. U. 2007 г., № 36, позиция 233, наричан по-нататък „Законът за ГМО“*), се съдържат следните определения:

- „1) „организъм“: всяка биологична единица, клетъчна или неклетъчна, способна да се възпроизвежда или да предава генетичен материал, включително вируси и вироиди;
- 2) „генетично модифициран организъм“ [(ГМО)]: организъм, различен от човешкият, в който генетичният материал е променен по начин, ненастъпващ в естествени условия при размножаване и/или естествена рекомбинация, а по-специално посредством:
  - a) рекомбинантна ДНК технология, която налага използването на векторни системи и включва по-конкретно формиране на нов генетичен материал чрез въвеждането на молекули ДНК, произведена извън организма, във вируси, плазмиди или други векторни системи, и включването им в организъм гостоприемник, в който те не се срещат естествено, но в който са способни трайно да се размножават.
  - b) техники, при които има директно включване на наследствен материал, създаден извън организма, включително микроинжектиране, макроинжектиране и микроинкапсулиране.
  - c) методи, които не протичат по естествен път, изразяващи се в клетъчно сливане на генетичен материал от поне две различни клетки, при което се създава нова клетка, която има способност да предава на дъщерни клетки своя генетичен материал, различен от този, от който тя произлиза;

[...]

- 7) „ползвател на ГМО“: физическо лице или юридическо лице, или още образувание без качеството на юридическо лице, което извършва за своя сметка работа с ГМО в контролирани условия или дейност, изразяваща се в съзнателното освобождаване на ГМО в околната среда, включително пускането на пазара на продукти „ГМО“;
- 8) „инцидент“: всяко събитие, включващо несъзнателно освобождаване на ГМО в хода на работата с тях в контролирани условия, което може да представлява пряка или забавена опасност за човешкото здраве или за околната среда;

[...]“.

17 Съгласно член 14 от Закона за ГМО:

„1. При спазване на параграф 2 министърът публикува в Държавен вестник информацията относно посочените в член 33 инциденти, както и относно техните последици и произтичащата от тях опасност.

2. Разпоредбите относно достъпа до информация за околната среда се прилагат *mutatis mutandis* в случай на достъп до информацията относно ГМО“.

18 Член 14а от този закон гласи:

„Разгласява се:

- 1) информацията относно общите характеристики на ГМО;
- 2) информацията относно името и адреса или наименованието и седалището на ползвател на ГМО;
- 3) информацията относно мястото на работа с ГМО в контролирани условия или относно съзнателното освобождаване на ГМО в околната среда;
- 4) информацията относно мястото, обхвата и естеството на пускането на пазара на ГМО;
- 5) информация, различна от посочената в точки 1—4, която е от значение за сигурността и за защитата на човешкото здраве или на околната среда“.

19 Член 16 от посочения закон предвижда:

„За работата с ГМО в контролирани условия е необходимо разрешение от министъра, освен ако в настоящата глава не е предвидено друго“.

20 Член 17, параграф 1 от същия закон гласи:

„Определят се четири категории работа с ГМО в контролирани условия според равнището на риск за човешкото здраве и за околната среда:

- 1) категория I — дейности без риск;
- 2) категория II — дейности с ниска степен на риск;
- 3) категория III — дейности с умерен риск;
- 4) категория IV— дейности с висока степен на риск“.

21 Член 21 от Закона за ГМО предвижда:

„1. Във всяка молба за издаване на разрешението за работа с ГМО в контролирани условия, предвидено в член 16, трябва да се посочат по-специално:

- 1) информация относно ползвателя на ГМО, включително неговото наименование и седалище или име, презиме и адрес, както и името и презимето на лицето, което отговаря пряко за предвидената работа с ГМО в контролирани условия;
- 2) информация относно предвидената дейност, включително характеристиките на ГМО или комбинацията от ГМО:
  - a) използваните реципиенти, донорни организми и векторна система;
  - b) източник и предвидено целево предназначение на генетичния материал, включен в модификацията;
  - c) отличителни характеристики на ГМО;

- 3) информация относно предвиденото равнище на риск и неговия вид;
- 4) информация относно защитните мерки, използвани при модификацията на ГМО;
- 5) информация относно мерките, предвидени за обработката на отпадъците, съдържащи ГМО.

2. Към посочената в параграф 1 молба за издаване на разрешение за работа с ГМО в контролирани условия се прилагат:

- 1) преписката относно предвидената в член 6 оценка на риска;
- 2) аварийният план, предвиден в член 19.

3. Във всяка молба за издаване на разрешение за нова работа с ГМО в контролирани условия трябва да се посочи и информация относно резултатите от предходната работа в контролирани условия“.

22 Член 23 от този закон гласи:

„1. Разрешението се издава за определен период, който не може да надвишава пет години, след като се провери, че предвидените в закона условия за осъществяване на работа с ГМО в контролирани условия са изпълнени, при спазване на разпоредбата на параграф 4.

2. Преди издаването на разрешението е възможно:

- 1) подалят молбата ползвател на ГМО да бъде поканен, ако е необходимо, да допълни в рамките на определен срок липсващите документи, удостоверяващи, че отговаря на необходимите законоустановени условия за осъществяването на работа с ГМО в контролирани условия;
- 2) да се изиска от ползвателя на ГМО да представи допълнителна информация, необходима за цялостното разглеждане на преписката, и по-специално посоченото в член 15 становище;
- 3) да се извърши проверка на фактите, посочени в молбата за издаване на разрешение за нова работа с ГМО в контролирани условия, за да се установи дали подалят молбата ползвател на ГМО отговаря на условията за исканото в нея осъществяване на работа с ГМО в контролирани условия.

3. Разходите, свързани с представянето на посочените в параграф 2 допълнителна информация и становище, са за сметка на молителя.

4. Министърът отказва да издаде исканото разрешение за дейностите от категории III и IV, когато има основание да се смята, че предвидените мерки за защита не могат да гарантират в необходимата степен, че в случай на инцидент са изключени всякакви тежки или непоправими последици или че не е налице никакъв риск от настъпване на инцидент в рамките на предвидената работа с ГМО в контролирани условия“.

23 Съгласно член 24 от посочения закон:

„1. Разрешението за работа с ГМО в контролирани условия се издава в срок от три месеца от получаването на молбата. Този срок спира да тече в случаите по член 23, параграф 2, точки 1 и 2.

1а. В случаите по член 29 срокът за издаване на разрешението за работа с ГМО в контролирани условия, посочен в параграф 1, се продължава със срок, равен на този на консултацията, в рамките на срок от 30 дни.

2. Ако се установи, че дейността е класирана в категория с по-ниска степен на риск от тази, в която е трябвало да бъде класирана с оглед на събраните документи, от ползвателя на ГМО може да бъде поискано да промени класирането на дейността.

3. При отказ да се промени класирането на дейността министърът отказва да издаде разрешението или го оттегля.

4. Когато защитата на човешкото здраве или на околната среда налага това, е възможно за издаването на разрешение за работа с ГМО в контролирани условия да се определят допълнителни условия за осъществяването на тази работа, отнасящи се до прилагането на изисквания за равнището и степента на мерките за безопасност и сигурност на извършващите работата лица, извън рамките на изискванията, определени въз основа на членове 17 и 18“.

24 Член 29 от същия закон гласи:

„Участието на обществеността в процедура, чийто предмет е издаването на разрешение за работа с ГМО в контролирани условия, се урежда от разпоредбите относно участието на обществеността в процедурите, свързани със защитата на околната среда“.

25 Член 31 от Закона за ГМО предвижда възможността да се промени класирането в дадена категория за „нова работа с ГМО в контролирани условия, класирана в категории на риск I или II, която е извършвана на същото място и при същите условия и не изисква получаването на ново разрешение за работа с ГМО в контролирани условия, при спазване на член 24, параграф 2“.

26 Член 32 от този закон предвижда:

„1. Ползвателят на ГМО е длъжен да уведоми незабавно министъра и органа, посочен в член 19, параграф 5,

- 1) за всяка промяна в условията на работа с ГМО в контролирани условия, която може да доведе до повишаване на риска за човешкото здраве или за околната среда;
- 2) за всяка промяна в данните, посочени в член 21.

2. В случаите по параграф 1, точка 1 министърът, като вземе предвид аспектите на сигурността на лицата и на околната среда, отправя искане до ползвателя на ГМО да промени съответно условията или още да спре работата с ГМО в контролирани условия или да я прекрати, като определя срок, в който ползвателят на ГМО следва да изпълни тези искания“.

27 Член 34, параграф 1 от посочения закон гласи:

„1. Министърът поддържа регистър на работата с ГМО в контролирани условия.

2. В регистъра по параграф 1 се отбелязват:

- 1) молбите за издаване на разрешение за работа с ГМО в контролирани условия, както и свързаните с тях документи;
- 2) уведомленията за нова работа с ГМО в контролирани условия;

- 3) разрешенията за работа с ГМО в контролирани условия, придружени от обосновка, както и информацията относно оттеглянето на разрешенията или тяхната промяна;
- 4) становището на Комисията;
- 5) информацията относно инцидентите, и по-специално:
  - a) списък на инцидентите;
  - b) анализ на причините за различните инциденти;
  - c) описание на натрупания опит при извършването на действия за обезопасяване и за отстраняване на последствията от инцидентите;
  - d) списък на мерките, предприети от ползвателя на ГМО за предотвратяването на други инциденти от същия вид;
  - e) оценка на последствията от инцидента.

2а. Регистърът се поддържа в електронен формат.

3. Регистърът е публичен. Разпоредбите на член 14, параграф 2 и член 14а се прилагат *mutatis mutandis*.

4. Справките с регистъра са безплатни“.

28 Законът за достъпа до информация за околната среда и закрилата ѝ, за участието на обществеността в защитата на околната среда и за проучването на въздействието върху околната среда (*ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*) от 3 октомври 2008 г. (Dz. U. № 199, позиция 1277, наричан по-нататък „Законът за достъпа до информация за околната среда“) е част от правната уредба, приложима към работата с генетично модифицирани микроорганизми в контролирани условия на полската територия.

29 Съгласно член 16, параграф 1 от този закон административните органи не предоставят достъп на обществеността до информацията за околната среда и защитата ѝ, ако тази информация се отнася до:

- „1) индивидуалните данни, които са използвани при извършването на публичните статистически проучвания и са обхванати от поверителността на статистическите данни, предвидена в Закона от 29 юни 1995 г. за публичните статистически проучвания [...];
- 2) случаите, по които се провежда съдебно, дисциплинарно или наказателно производство, при положение че достъпът до информацията може да възпрепятства нормалното протичане на производството;
- 3) случаите, свързани с авторски права, които са посочени в Закона от 4 февруари 1994 г. за авторското право, сродните му права и патентите [...], [и] в Закона от 30 юни 2000 г. за правото върху индустриална собственост [...], ако достъпът до информацията може да засегне тези права;
- 4) личните данни, посочени в Закона от 29 август 1997 г. за защита на личните данни [...] спрямо трети лица, ако достъпът до информацията може да доведе до нарушение на разпоредбите относно защитата на личните данни;

- 5) документите или данните, представени от трети лица, когато тези лица са предоставили доброволно тази информация и са поискали тя да не бъде разгласявана, въпреки че не са били длъжни да представят същата информация и не е можело да им бъде наложено задължение за предоставянето ѝ;
- 6) документите или данните, достъпът до които може да доведе до риск за околната среда или за националната екологична сигурност;
- 7) чувствителната търговска информация, и по-специално техническите данни, които са предоставени от третите лица и са обхванати от търговската тайна, ако достъпът до посочената информация може да засегне конкурентоспособността на тези лица и последните са подали мотивирана молба същата информация да не бъде разгласявана;
- 8) дейностите, които могат да окажат значително въздействие върху околната среда, извършвани са в затворени пространства и по отношение на които е неприложима процедурата с участие на обществеността съгласно член 79, параграф 2;
- 9) защитата и сигурността на държавата;
- 10) обществената сигурност“.

30 Членове 33—38 от Закона за достъпа до информация за околната среда уреждат правилата относно участието на обществеността в процеса на вземане на решения.

31 Член 33 от този закон гласи:

„Преди да се приеме или измени решение, изискващо участието на обществеността, органът, компетентен да приеме това решение, оповестява публично в най-кратки срокове:

- 1) обстоятелството, че е извършена оценка на въздействието, което може да окаже определена дейност върху околната среда;
- 2) началото на процедурата;
- 3) предметът на решението, което трябва да бъде прието по съответния случай;
- 4) органа, компетентен да приеме решението и органите, които дават становище по приемането му или с които то се съгласува;
- 5) възможностите за запознаване с необходимата документация по случая и местонахождението ѝ;
- 6) възможността да се представят становища и искания;
- 7) условията и реда за представяне на становищата и исканията и мястото, където могат да бъдат представени, с указание, че това може да бъде направено в срок от 21 дни;
- 8) органът, който е компетентен да разгледа становищата и исканията;
- 9) датата и мястото на провеждане на публичното административно заседание, до което обществеността има достъп съгласно член 36, при положение че се изисква провеждането на такова заседание;

10) процедурата в областта на трансграничното въздействие върху околната среда, при положение че се изисква провеждането на такава процедура“.

Досъдебна процедура

- 32 На 23 октомври 2007 г. Комисията отправя до Република Полша официално уведомително писмо, в което привлича вниманието на тази държава членка върху необходимостта да се осигури пълно и правилно транспониране на Директива 98/81.
- 33 Република Полша отговаря на официалното уведомително писмо с писмо от 13 декември 2007 г., в което отхвърля доводите на Комисията в подкрепа на твърденията за липса на транспониране или за неправилно транспониране на разпоредбите на тази директива.
- 34 Тъй като не е удовлетворена от този отговор, на 25 юни октомври 2009 г. Комисията изпраща мотивирано становище до Република Полша.
- 35 С писмо от 20 август 2009 г., Република Полша отговаря на мотивираното становище, като възпроизвежда доводите, изложени в отговора ѝ на официалното уведомително писмо на Комисията.
- 36 При тези условия на 6 юни 2011 г. Комисията предявява настоящия иск.

По иска

- 37 В самото начало следва да се напомни, че е допустимо Комисията да иска установяване на неизпълнение на задължения, източникът на които е в първоначалната версия на акт на Съюза, впоследствие изменен или отменен, и които са запазени с нови разпоредби (Решение от 5 октомври 2006 г. по дело Комисия/Белгия, C-275/04, Recueil, стр. I-9883, точка 35, Решение от 11 декември 2008 г. по дело Комисия/Италия, C-174/07, точка 31 и Решение от 17 юни 2010 г. по дело Комисия/Франция, C-492/08, Сборник, стр. I-5471, точка 31).
- 38 В случая не се оспорва, че задълженията по разпоредбите на Директива 2009/41, на които се позовава Комисията, съответстват на наложените още преди влизането в сила на тази директива задължения по изменената Директива 90/219. Следователно в рамките на настоящото производство Комисията може да поддържа така направените искания за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка, въпреки че в досъдебната фаза се е позовала на съответните разпоредби на действащата тогава изменена Директива 90/219.
- 39 Освен това следва да се уточни, че след като се запознава с доводите, изтъкнати от полските власти в писмената им защита, в своята реплика Комисията решава да се откаже от изложените в исковата молба твърдения за нарушения, отнасящи се до член 2, буква е), член 4, параграф 3, член 6, член 8, параграф 1 и член 9, параграф 1 от Директива 2009/41, както и до част А, четвърто тире, част Б, първо тире и част В, първо тире от приложение V към тази директива, които вследствие на това повече не са предмет на настоящия иск.

По първото твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на член 2, букви а), б), г) и д) от Директива 2009/41

Относно понятията „микроорганизъм“ и „генетично модифицирани микроорганизми“

– Доводи на страните

- 40 В началото Комисията напомня, че съгласно постоянната съдебна практика както от изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза, така и от принципа за равенство следва, че разпоредба от правото на Съюза, чийто текст не съдържа изрично препращане към правото на държавите членки с оглед на определяне на нейния смисъл и обхват, трябва по принцип да получи самостоятелно и еднакво тълкуване в целия Съюз, което трябва да бъде направено, като се отчитат контекстът на тази разпоредба и целта на разглежданата правна уредба.
- 41 Действително според Комисията доброто функциониране на системата, установена с Директива 2009/41, може да се осигури само чрез такова тълкуване и чрез точното транспониране на съдържащите се в тази директива определения, тъй като по отношение на някои термини определенията с прекалено широко съдържание биха застрашили правилното транспониране на други разпоредби на посочената директива. Поради това Комисията смята, че буквалното възпроизвеждане в актовете за транспониране на съдържащите се в директива определения представлява най-доброто средство за предотвратяване на нееднаквото тълкуване на правото на Съюза в държавите членки.
- 42 Като приема, че със Закона за ГМО се транспонират няколко директиви от една и съща област и че поради това този закон има по-широко приложно поле от това на Директива 2009/41, Комисията подчертава, че точното прилагане на всяка от транспонираните с посочения закон директиви, осигурено с необходимата степен на прозрачност и позволяващо да се отхвърли всякакво съмнение и да се преодолеят всички практически затруднения, налага все пак да се определи ясно приложното поле *ratione personae* и *ratione materiae* на разпоредбите, с които се транспонират тези директиви, и извършеното транспониране да позволява да се направи ясно разграничение между разпоредбите за транспониране на Директива 2009/41 и тези, които не попадат в нейното приложно поле, какъвто не е конкретният случай.
- 43 Освен това Комисията поддържа, че дори държавите членки да могат да гарантират защита, аналогична на произтичащата от Директива 2009/41, що се отнася до организмите, които не попадат в приложното поле на последната, тези държави нямат право да изменят при транспониране съдържащите се в директива определения, тъй като в противен случай еднаквото прилагане на законодателството на Съюза във всички държави членки и принципът на самостоятелно и еднакво тълкуване на съдържащите се в това законодателство термини биха се оказали лишени от всякакво действие.
- 44 По-конкретно Комисията твърди, че Република Полша неправилно е използвала в Закона за ГМО вместо съдържащите се в Директива 2009/41 понятия „микроорганизъм“ и „генетично модифицирани микроорганизми“ съответно понятията „организъм“ и „генетично модифицирани организми“, както и че не е включила „животинските и растителните клетъчни култури“ в съдържащите се в националната правна уредба понятия.
- 45 Комисията поддържа и че в съдържащото се в Закона за ГМО определение на понятието „генетично модифициран организъм“ е използван изразът „в който генетичният материал е променен по начин, ненастъпващ в естествени условия“, докато в Директива 2009/41 е използван по-точен израз, а именно „в който генетичният материал е бил променен по начин, който не настъпва естествено“.

- 46 В този контекст Комисията твърди също така, че обстоятелството, че останалите определения, съдържащи се в Закона за ГМО, препращат не към „генетично модифицираните микроорганизми“, а към „генетично модифицираните организми“, разширява приложното поле и на разпоредбите на този закон, които се основават на тези определения. Това водело до липса на яснота от правна гледна точка, както и до практически затруднения при прилагането на Директива 2009/41.
- 47 Република Полша оспорва доводите на Комисията. Относно твърдяната неточност на съдържащото се в Закона за ГМО определение на понятието „генетично модифициран организъм“, в което е използван изразът „в който генетичният материал е променен по начин, ненастъпващ в естествени условия“, тази държава членка оспорва наличието на подобна неточност не само по същество, но и по отношение на допустимостта на иска на Комисията, доколкото това твърдение за нарушение е изтъкнато за първи път в производството пред Съда. Поради това посоченото твърдение трябвало да се приеме за недопустимо.
- 48 По същество Република Полша поддържа по-специално че приложното поле на Закона за ГМО не се ограничава само до разпоредбите за транспониране на Директива 2009/41, а обхваща съвкупност от норми, предвидени в други актове на правото на Съюза, сред които е по-специално Директива 2001/18. Ето защо този закон уреждал не само работата с генетично модифицирани микроорганизми в контролирани условия, но и редица други въпроси, свързани с нея.
- 49 Следователно определенията на понятията „организъм“ и „генетично модифициран организъм“, съдържащи се в посочения закон, се отнасяли както до генетично модифицираните микроорганизми, така и до останалите генетично модифицирани организми, като всички елементи на тези определения, съдържащи се в Директива 2009/41, са включени в съответните разпоредби на националното право. Единствената съществуваща разлика произтичала от разширяването на приложното поле на Закона за ГМО в сравнение с това на разпоредбите на Директива 2009/41. Тази разлика се дължала на обстоятелството, че съдържащото се в определенията, уредено в полската правна уредба, е било разширено, за да обхване макроорганизмите. Освен това разширеното приложно поле на този закон се отнася до въпрос, който не е хармонизиран на равнището на Съюза.
- 50 Относно довода на Комисията, че в уреденото в полската правна уредба определение на понятието „организъм“ не са посочени животинските и растителните клетъчни култури, Република Полша посочва, че това определение, съдържащо се в Закона за ГМО, обхваща съгласно член 3, точка 1 от този закон „всяка биологична единица, клетъчна или неклетъчна, способна да се възпроизвежда или да предава генетичен материал, включително вируси и вироиди“. Следователно посоченото определение обхващало култивирани клетки, като животински и растителни клетки. Действително култивираните клетки спадали към разширената категория, за която се отнасяло съдържащото се в посочения закон определение, тъй като те принадлежат към биологични единици, клетъчни или неклетъчни, способни да се възпроизвеждат или да предават генетичен материал. Република Полша смята, че доколкото тези клетки попадат в приложното поле на разпоредбите на Закона за ГМО, посветени на работата с генетично модифицирани организми в контролирани условия, разпоредбите на Директива 2009/41 са спазени.
- 51 Относно установената разлика между израза „генетичният материал е променен по начин, ненастъпващ в естествени условия“, съдържащ се в Закона за ГМО, и израза „генетичният материал е бил променен по начин, който не настъпва естествено“, използван в Директива 2009/41, Република Полша оспорва наличието на такава разлика и уточнява в това отношение, че използването в посочения полски закон на сегашно деятелно причастие на глагол в качеството на допълнение не може да влезе в противоречие с целите на тази директива.

– Съображения на Съда

- 52 Що се отнася до допустимостта на първото твърдение за нарушение, доколкото се отнася до израза „в който генетичният материал е променен по начин, ненастъпващ в естествени условия“, в самото начало следва да се напомни, че в съдебното производство страната не може да изменя предмета на спора и че основателността на иска или жалбата трябва да се преценява единствено от гледна точка на изложените в исковата молба или жалбата искания (вж. по-специално Решение от 11 ноември 2010 г. по дело Комисия/Португалия, C-543/08, Сборник, стр. I-11241, точка 20 и цитираната съдебна практика).
- 53 Освен това по силата на член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и член 38, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда в редакцията му в сила към датата на предявяване на иска на Комисията, последната е трябвало във всяка подадена на основание член 258 ДФЕС искова молба да посочи точните твърдения за нарушения, по които Съдът следва да се произнесе, както и да изложи поне накратко правните и фактическите обстоятелства, на които основава тези твърдения за нарушения (вж. в този смисъл Решение от 31 март 1992 г. по дело Комисия/Дания, C-52/90, Recueil, стр. I-2187, точка 17, Решение от 4 май 2006 г. по дело Комисия/Обединено кралство, C-508/03, Recueil, стр. I-3969, точка 62, Решение от 3 юни 2010 г. по дело Комисия/Испания, C-487/08, Сборник, стр. I-4843, точка 71 и Решение по дело Комисия/Португалия, посочено по-горе, точка 21).
- 54 В случая следва да се приеме, че Комисията ясно е посочила в изложените в исковата молба искания, че упреква Република Полша за това, че не е транспонирала правилно понятието „генетично модифициран микроорганизъм“, съдържащо се в член 2, буква б) от Директива 2009/41, като в Закона за ГМО е използвала термина „генетично модифициран организъм“.
- 55 Вярно е, че едва в исковата си молба Комисията изтъква за първи път довода за неточност на частта от определението на понятието „генетично модифициран организъм“, съдържащо се в Закона за ГМО, в което се посочва организъм, „в който генетичният материал е променен по начин, ненастъпващ в естествени условия“. Според Комисията Директива 2009/41, в която е използван изразът „в който генетичният материал е бил променен по начин, който не настъпва естествено“, е по-прецизна.
- 56 Следва обаче да се приеме, че твърдението на Комисията се отнася все до същото определение, доколкото частта от определението, в която се съдържа изразът „в който генетичният материал е променен по начин, ненастъпващ в естествени условия“, се включва в определението на понятието „организъм“, от което тя не може да бъде отделена и по този начин е предмет на твърдението за нарушение, което Комисията е изтъкнала като цяло. Ето защо, обратно на твърденията на Република Полша, Комисията само е уточнила твърдението си, че тази държава членка е транспонирала неправилно понятие, съдържащо се в Директива 2009/41, като при формулиране на твърдението си за нарушение Комисията е направила препращане към част от това понятие, по-скоро като допълнителен довод, за да онагледя основателността на това твърдение.
- 57 Следователно обстоятелството, че Комисията е уточнила твърдение за нарушение, което вече е изтъкнала по-общо в досъдебната фаза, не изменя предмета на твърдяното нарушение и поради това не влияе върху обхвата на спора (вж. Решение от 27 ноември 2003 г. по дело Комисия/Финландия, C-185/00, Recueil, стр. I-14189, точки 84—87, Решение от 8 юли 2010 г. по дело Комисия/Португалия, C-171/08, Сборник, стр. I-6817, точка 29 и Решение от 11 ноември 2010 г. по дело Комисия/Португалия, посочено по-горе, точка 23).
- 58 Предвид посочените по-горе съображения следва да се отхвърли възражението за недопустимост, направено от Република Полша.

- 59 По същество следва да се напомни, че Комисията не оспорва факта, че Република Полша има право да разшири приложното поле на системата за защита, установена в Директива 2009/41, към други области, а именно към „организмите“ и „генетично модифицираните организми“. Тя счита обаче, че е полезно да се гарантира възможността да се разграничат достатъчно ясно националните разпоредби, с които се транспонира тази директива, от разпоредбите, които не попадат в приложното поле на този акт на Съюза, за да се избегне наличието на неяснота от правна гледна точка, както и да се отхвърли всякакво съмнение и да се преодолеят всякакви практически затруднения. Ето защо тази институция смята, че съдържащите се в посочената директива определения следва да се възпроизведат буквално в националните актове за транспонирането ѝ, за да се гарантира еднаквото прилагане на правната уредба на Съюза във всички държави членки.
- 60 В това отношение следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика транспонирането на дадена директива във вътрешното право не изисква непременно формално и текстово възпроизвеждане на разпоредбите ѝ в изрична и конкретна законова или подзаконова разпоредба, и че целите им могат да бъдат постигнати чрез една обща правна уредба, при условие че същата осигурява ефективно цялостното прилагане на директивата по достатъчно ясен и точен начин (вж. Решение от 3 март 2011 г. по дело Комисия/Ирландия, C-50/09, Сборник, стр. I-873, точка 46 и цитираната съдебна практика).
- 61 Освен това се налага изводът, че в конкретния случай Комисията само се е позовала на спецификата на Директива 2009/41, без да уточни, от една страна, в какво се състои тази специфика, налагаща буквално транспониране на дефинираните в тази директива понятия, и от друга страна, точните причини, поради които счита, че избраният от Република Полша метод на транспониране, чрез който се разширява обхватът на използваните в Закона за ГМО понятия, води до опасността да се окаже невъзможно ясното идентифициране на нормите, осигуряващи транспонирането на посочената директива, с което да се застраши еднаквото прилагане на правото на Съюза. По-специално Комисията не е посочила нито една хипотеза, в която едно от разширените определения, използвани в Закона за ГМО, би могло да породи практически затруднения или объркване, що се отнася до прилагането на този закон, както към микроорганизмите, така и към генетично модифицираните микроорганизми.
- 62 Освен това Комисията не е доказала, че използването само на термина „организъм“, вместо на „микроорганизъм“, действително може да застраши постигането на целите, преследвани от Директива 2009/41.
- 63 Що се отнася до изтъкнатия от Комисията довод, че неправилното определение на понятията „микроорганизъм“ и „генетично модифициран микроорганизъм“ се отразява на други понятия, съдържащи се в посочената директива, като понятията „инцидент“ и „ползвател“, налага се изводът, че Комисията не е доказала, че това обстоятелство само по себе си съставлява нарушение, допуснато от Република Полша.
- 64 Относно довода, че в съдържащото се в Закона за ГМО понятие „организъм“ не са посочени животинските и растителни клетъчни култури, следва да се приеме, че както правилно отбелязва Република Полша, това понятие, в което се включват „микроорганизмите“, обхваща неизменно и животинските и растителните клетъчни култури. Действително съгласно член 3, точка 1 от същия закон тези култури спадат към биологични единици, клетъчни или неклетъчни, способни да се възпроизведат или да предават генетичен материал. В това отношение предписанията на Директива 2009/41 са спазени, тази разпоредба е достатъчно ясна и поради това тълкуването ѝ не може да породи съмнения.
- 65 Що се отнася до довода за изтъкнатите езикови различия между частта от определението на съдържащото се в Директива 2009/41 понятие „генетично модифициран микроорганизъм“, а именно израза „в който генетичният материал е бил променен по начин, който не настъпва

естествено“ и частта от определението на използваното в Закона за ГМО понятие „генетично модифициран организъм“, а именно израза „в който генетичният материал е променен по начин, ненастъпващ в естествени условия“, следва да се приеме, че Комисията само твърди, че в тази директива е използван по-точен израз и че е уместно той да бъде възпроизведен буквално, за да се избегне всякакво двусмислие или несигурност. Комисията обаче не е посочила по какъв начин използването в посочения полски закон на сегашно деятелно причастие на един и същ глагол в качеството на допълнение и употребата на израза „естествени условия“, вместо на думата „естествено“, биха могли да влязат в противоречие, от една страна, с приложимите при транспониране на директиви принципи, изведени в посочената в точка 60 от настоящото решение съдебна практика, и от друга страна, с преследваните от Директива 2009/41 цели.

66 Ето защо доводите на Комисията не могат да се приемат.

Относно понятието „инцидент“

– Доводи на страните

67 Комисията твърди, че Република Полша, от една страна, е разширила неправилно приложното поле на Директива 2009/41, що се отнася до понятието „инцидент“, като е счела, че то обхваща не само случаите на „значително“ несъзнателно освобождаване, но и всяко събитие, включващо несъзнателно освобождаване, независимо дали е значително или не.

68 От друга страна, с употребата на глагола „мога“ в условно наклонение, текстът на тази директива на полски език обхващал и случаите, при които освобождаването представлява само потенциална опасност, докато определението, съдържащо се в Закона за ГМО, в който глаголет „мога“ е използван в изявително наклонение и във връзка с прилагателното „пряка“, се отнасяло по-скоро до случаи, при които опасността е реална.

69 В този контекст Комисията уточнява, че съдържащото се в полското законодателство различно определение на понятието „инцидент“ може да доведе до практически затруднения при прилагането на член 15 от посочената директива, който предвижда по-специално консултации с другите държави членки по отношение на прилагането на планове за действие в извънредни ситуации, задължение за информиране на Комисията за всеки инцидент, както и задължение на Комисията да поддържа регистър за такива инциденти.

70 Като подчертава, че определението на понятието „инцидент“ не може да доведе до никакви практически затруднения, Република Полша оспорва всички доводи на Комисията в това отношение и поддържа тълкуването си на Директива 2009/41, според което несъзнателно освобождаване, което би могло да представлява риск за здравето или за околната среда, но не е значително, представлява „инцидент“ по смисъла на тази директива. В това отношение тя поддържа, че подобно тълкуване представлява мярка за засилена защита, която държавите членки могат да използват по силата на член 193 ДФЕС.

– Съображения на Съда

71 Преди всичко следва да се напомни, че основните цели на Директива 2009/41 са защитата на човешкото здраве и защитата на околната среда. Следва да се отбележи също, както признава Комисията, че няма никаква пречка Република Полша да уреди в националното си законодателство определение на понятието „инцидент“ с по-широко съдържание от предвиденото в Директива 2009/41, което да обхваща и генетично модифицираните организми. Освен това чрез невключването на думата „значително“ в текста на член 3, точка 8 от Закон за ГМО се въвежда засилена защита в областта на инцидентите с такива организми, което

Република Полша има право да направи. Ето защо невключването на тази дума в посочения текст не застрашава постигането на целите, преследвани от Директива 2009/41, и следователно не представлява неправилно транспониране на същата директива.

- 72 Освен това е необходимо да се отбележи, че употребата в Закона за ГМО на глагола „мога“ в изявително наклонение, вместо в условното му наклонение, което е използвано в текста на Директива 2009/41 на полски език, не може да се счита за противоречащо на целите, преследвани от последната, тъй като посочената употреба изобщо не променя съдържанието на разглежданата разпоредба. Същото се отнася за употребата в този закон на думата „пряка“, въпреки че в посочената директива е използвана думата „непосредствена“. Така и в двата случая Република Полша е извършила правилно транспониране на същата директива, позволяващо да се осигури ефективното ѝ прилагане в съответствие с преследваните цели за защита.
- 73 Накрая, що се отнася до евентуалните отрицателни последици от транспонирането със Закона за ГМО на понятието „инцидент“ с оглед на член 15 от Директива 2009/41, който предвижда по-специално консултации с другите държави членки по отношение на прилагането на планове за действие в извънредни ситуации, Комисията счита, че в този закон не е посочено ясно в кой момент трябва да се извършват тези консултации. Според тази институция релевантните разпоредби на посочения закон не позволяват да се определят случаите, в които тя трябва да бъде информирана за обстоятелствата, при които е настъпил инцидентът, като се има предвид, че същият закон се основава на определение на понятието „инцидент“, различно от съдържанието се в тази директива.
- 74 В това отношение Комисията само твърди, първо, че в Закона за ГМО не е посочено ясно в кой момент трябва да се извършват разглежданите консултации, без обаче да сочи причините, поради които използването от полския законодател определение на понятието „инцидент“ води според нея до подобна последица.
- 75 Второ, Комисията поддържа, че вследствие на използването в този закон понятие „инцидент“ правилата за обмена на предвидената в член 15 от Директива 2009/41 информация относно инцидентите се прилагат и към информацията за освобождаванията на ГМО, които не са значителни, но могат да представляват пряка или забавена опасност за човешкото здраве или за околната среда. Както бе посочено обаче в точка 71 от настоящото решение, правна уредба, за която е характерно високо равнище на предпазливост в областта на инцидентите, свързани с работата с генетично модифицирани организми в контролирани условия, не може да бъде в противоречие с преследваните от тази директива цели.
- 76 Ето защо доводите на Комисията не могат да се приемат.

Относно понятието „ползвател“

– Доводи на страните

- 77 Комисията твърди, че в Закона за ГМО Република Полша неправилно е дефинирала ползвателя като „физическо лице, юридическо лице или образувание без качеството на юридическо лице, което извършва за своя сметка работа с ГМО в контролирани условия или дейност, изразяваща се в съзнателното освобождаване на ГМО в околната среда, включително пускането на пазара на продукти ГМО“. Това определение имало по-широко съдържание от предвиденото в Директива 2009/41 и било източник на несигурност, по-специално относно задълженията на ползвателите и контрола за изпълнението им, така че било уместно да се възпроизведе буквално определението на понятието „ползвател“, съдържащо се в тази директива.

78 Според Комисията разликите, съществуващи между двете разглеждани определения, са от практическо значение, като се има предвид, че „ползвателите“ трябва да изпълнят няколко задължения, предвидени в Директива 2009/41, които обаче не са предмет на настоящото производство. Освен това според Комисията член 16 от тази директива предвижда, че държавите членки са длъжни да организират упражняването на контрол, за да се гарантира, че ползвателите спазват разпоредбите на посочената директива. Поради това установените разлики между предвиденото в тази директива определение и съдържащото се в Закона за ГМО можело да бъдат източник на объркване и съмнение при прилагането на този закон.

79 Република Полша твърди, че Комисията не се опира на нито един конкретен довод и че поради това формулировката на основанието не е достатъчно ясна, точна и съгласувана, за да позволи на държавата членка ответник да подготви защитата си, а на Съда — да упражни своя контрол. Освен това тази държава членка подчертава, че настоящото производство няма за предмет нарушение на множеството разпоредби, посочени в това отношение от Комисията.

– Съображения на Съда

80 Достатъчно е да се отбележи, че Комисията само твърди, че единствено формалното и текстово възпроизвеждане на съдържащото се в Директива 2009/41 определение позволява да се транспонират правилно разпоредбите на последната, и по-специално тези, които се отнасят до понятието „ползвател“, като например член 4, параграф 2, член 5, параграф 1, членове 6 и 7, член 11, параграф 1 и член 14, параграф 1, без обаче да сочи причините, поради които счита, че възприетият от Република Полша подход не гарантира на правните субекти, които са носители на задължения, необходимата яснота и правна сигурност.

81 Освен това Република Полша правилно посочва, че в Директива 2009/41 не се съдържа определение на понятията „физическо лице“ и „юридическо лице“, поради което дефинирането им е от компетентността на държавите членки. По този начин предвидените в полското право образувания, които не са юридически лица, но могат да участват в гражданския оборот на същото основание като физическите и юридическите лица, би трябвало да бъдат обхванати от понятието „ползвател“. Буквалното възпроизвеждане на съдържащото се в Директива 2009/41 определение на понятието „ползвател“ би освободило посочените образувания, които съществуват в полския правен ред, от предвидените в правото на Съюза задължения и би ги лишило от възможността да упражняват правата си на същото основание като физическите и юридическите лица, посочени в съдържащото се в правото на Съюза определение.

82 Комисията счита, че при упражняването на предвидения в член 16 от Директива 2009/41 контрол разликите, съществуващи между съдържащото се в тази директива определение на понятието „ползвател“ и това, което е уредено в Закона за ГМО, са източник на объркване и съмнение. Тази институция обаче изобщо не представя доказателства в какво би могло да се изразява подобно объркване.

83 Следователно твърдението за нарушение относно неправилното транспониране на член 2, букви а), б), г) и д) от Директива 2009/41 не може да се приеме.

84 При това положение, тъй като първото твърдение на Комисията за нарушение е неоснователно, то трябва да се отхвърли изцяло.

По второто твърдение за нарушение относно непълното транспониране на член 10, параграф 3 от Директива 2009/41

Доводи на страните

- 85 Комисията твърди, че Република Полша не е транспонирала изцяло член 10, параграф 3 от Директива 2009/41. Член 24, параграф 4 от Закона за ГМО ограничавал възможността да се определят допълнителни условия за осъществяването на работа с ГМО в контролирани условия само до случаите, когато защитата на човешкото здраве или на околната среда налага това, докато посочената разпоредба на същата директива изобщо не предвиждала ограничение от подобен вид.
- 86 Република Полша възразява, че Комисията изтъква ново твърдение за нарушение, което не е посочила в хода на досъдебното производство, и счита, че посоченото твърдение е недопустимо. При условията на евентуалност Република Полша оспорва по същество доводите на Комисията и поддържа, че разглежданата разпоредба на Закона за ГМО предвижда възможност за компетентния орган да определи допълнителни условия за осъществяването на работа с генетично модифицирани организми в контролирани условия.

Съображения на Съда

– По допустимостта

- 87 Що се отнася до направеното от Република Полша възражение за недопустимост, следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика предметът на иска на основание член 258 ДФЕС за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка се определя с мотивираното становище на Комисията, поради което искът трябва да се основава на същите съображения като мотивираното становище (Решение от 8 юли 2010 г. по дело Комисия/Португалия, посочено по-горе, точка 25 и цитираната съдебна практика).
- 88 Това изискване все пак не налага винаги пълно съвпадане на изложените твърдения за нарушение, съдържащи се в разпоредителната част на мотивираното становище и в исковата молба, стига определеният в мотивираното становище предмет на спора да не е разширен или изменен (Решение от 8 юли 2010 г. по дело Комисия/Португалия, посочено по-горе, точка 26). Комисията може по-специално да уточни в исковата си молба тези първоначални твърдения за нарушения, при условие обаче, че не изменя предмета на спора (Решение от 11 юли 2013 г. по дело Комисия/Нидерландия, C-576/10, точка 35).
- 89 В конкретния случай следва да се напомни, че както в официалното уведомително писмо, така и в мотивираното становище Комисията е посочила, че упреква Република Полша за това, че не е транспонирала изцяло член 10, параграф 3 от Директива 2009/41, тъй като Законът за ГМО не съдържа разпоредби, оправомощаващи съответния национален орган да изисква от ползвателя да променя условията на осъществяване на планираната работа с генетично модифицирани организми в контролирани условия.
- 90 В досъдебното производство Република Полша се е позовала на няколко разпоредби на този закон, за да докаже, че е осигурила правилно транспониране на посочения член 10, параграф 3, сред които е разпоредбата на член 24, параграф 4 от същия закон.

- 91 Комисията е възразила, че тази разпоредба на Закона за ГМО ограничава възможността да се определят допълнителни условия за осъществяването на работа с ГМО в контролирани условия само до случаите, когато защитата на човешкото здраве или на околната среда налага това, докато член 10, параграф 3 от Директива 2009/41 изобщо не предвижда ограничение от подобен вид.
- 92 Ето защо в съответствие със съдебната практика, посочена в точка 57 от настоящото решение, обстоятелството, че Комисията е уточнила твърдение за нарушение, което вече е изтъкнала по-общо в досъдебната фаза, не е изменило предмета на твърдяното нарушение и поради това не е повлияло върху обхвата на спора.
- 93 Предвид изложените по-горе съображения следва да се отхвърли възражението за недопустимост, направено от Република Полша, и второто твърдение на Комисията за нарушение следва да се приеме за допустимо.

– По съществуването на спора

- 94 Относно разглеждането на спора по същество е достатъчно да се напомни, че преследваните с Директива 2009/41 цели са защитата на човешкото здраве и защитата на околната среда, с които националните органи са длъжни да се съобразят при прилагането на тази директива. Следователно съдържащият се в член 10, параграф 3 от същата директива израз „при необходимост“, чието съдържание не е дефинирано в нея, трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на компетентния национален орган да поиска от ползвателя да предостави предвидената в същия член 10, параграф 3 информация или да предвиди някои ограничения или условия по свой почин и само когато защитата на човешкото здраве или на околната среда налага това.
- 95 Ето защо в това отношение е достатъчно да се отбележи, че като е предвидила изрично в националното си право, и по-специално в член 24, параграф 4 от Закона за ГМО, че целите за защита на човешкото здраве и на околната среда, които са закрепени и в Директива 2009/41, трябва да се вземат предвид при прилагането на посочената директива от националните органи, Република Полша е действала не в противоречие с преследваните от посочената директива цели, а тъкмо напротив — в съответствие с тях.
- 96 Освен това се налага изводът, че Комисията само е посочила, че предвиденото в член 24, параграф 4 от Закона за ГМО ограничение лишава националния орган от значителна част от правомощията, които са му поверени съгласно Директива 2009/41, без да е уточнила обаче за какви права става въпрос в конкретния случай и без да е доказала по какъв начин спорната разпоредба ограничава последните.
- 97 Следователно твърдението за нарушение относно неправилното транспониране на член 10, параграф 3 от Директива 2009/41 е неоснователно и трябва да се отхвърли.

По третото твърдение за нарушение относно липсата на транспониране на член 3, параграф 3 от Директива 2009/41

Доводи на страните

- 98 Комисията твърди, че Република Полша, не е транспонирала член 3, параграф 3 от Директива 2009/41 в полския правен ред.

- 99 Република Полша признава, че тази разпоредба не е транспонирана буквално. Тази държава членка поддържа обаче, че като се има предвид, че същата разпоредба представлява правило, чието предназначение е да предотврати стълкновението на закони, не е необходимо подобно правило да се въвежда в полския правен ред с отделна разпоредба, тъй като общите правила, съществуващи в областта на предотвратяването на стълкновението на закони, са достатъчни, за да се гарантира разрешаването на посоченото стълкновение съгласно съдържащите се в Директива 2009/41 правила. Поради това правната сигурност, от която трябва да се ползват икономическите субекти, носители на задължения по член 3, параграф 3 от тази директива, била напълно гарантирана.
- 100 От друга страна, Република Полша изтъква, че във всички случаи посочените общи правила се прилагат от полската администрация и юрисдикции съгласно Директива 2009/41, с оглед на постигането на целта на тази директива.

Съображения на Съда

- 101 Относно довода на Република Полша, че с разглежданата национална правна уредба е приложила правилно Директива 2009/41, е достатъчно да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика разпоредбите на директива трябва да се прилагат с неоспорима задължителна сила, с необходимата специфичност, точност и яснота, за да се спази изискването за правна сигурност (вж. по-специално Решение по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе, точка 46, както и Решение от 27 октомври 2011 г. по дело Комисия/Полша, C-362/10, точка 46 и цитираната съдебна практика).
- 102 Както посочва Комисията, член 3, параграф 3 от Директива 2009/41 не представлява само правило относно стълкновението на закони за установяване на приложимата норма в даден случай, но и определя условията по отношение на съхранението, култивирането, транспорта, унищожаването, обезвреждането или употребата на генетично модифицирани микроорганизми, които са били пуснати на пазара в съответствие с Директива 2001/18 или съгласно друг законодателен акт на Съюза, който предвижда специфична оценка на риска за околната среда, аналогична на предвидената в посочената директива.
- 103 Ето защо, когато става въпрос за подобен законодателен акт на Съюза, следва да се установи дали същият акт предвижда такава оценка и независимо от това условие следва да се докаже, че разглежданата работа в контролирани условия е съобразена с условията, които са предвидени евентуално за издаването на разрешение за пускането на пазара. Когато тези условия не са изпълнени, намира приложение Директива 2009/41.
- 104 В отговор на твърденията на Комисията Република Полша обаче не е уточнила общите правила за стълкновението на закони, предвидени в полския правен ред, нито е доказала, че те действително могат да гарантират правната сигурност, от която имат право да се ползват икономическите субекти, носители на задължения по разглежданото национално право.
- 105 Във всички случаи обикновени административни практики, които по естеството си подлежат на промяна по волята на администрацията и са лишени от подходяща публичност, не могат да се считат за надлежно изпълнение на задълженията за транспониране на дадена директива (вж. Решение от 12 юли 2007 г. по дело Комисия/Австрия, C-507/04, Сборник, стр. I-5939, точка 162 и цитираната съдебна практика). Освен това тълкуването от националните юрисдикции на разпоредбите на вътрешното право в съответствие с дадена директива само по себе си не може да осигури яснотата и точността, необходими за спазване на изискването за правна сигурност (вж. Решение по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе, точка 47 и цитираната съдебна практика).

- 106 Следователно твърдението на Комисията за нарушение относно неправилното транспониране в полския правен ред на член 3, параграф 3 от Директива 2009/41 е основателно.

По четвъртото твърдение за нарушение относно нетранспонирането на член 7 и член 8, параграфи 2 и 3, както и на член 9, параграф 2, буква а) от Директива 2009/41

Доводи на страните

- 107 Комисията поддържа, че Република Полша не е транспонирала член 7 и член 8, параграфи 2 и 3, както и член 9, параграф 2, буква а) от Директива 2009/41, които предвиждат по-специално правилата за нотификацията относно работата в контролирани условия от класове 1 и 2, след нотификация, извършена съгласно член 6 от тази директива, както и срока от 45 дни за приемане на решение от компетентния орган при осъществяване на работа в контролирани условия от клас 3 или от по-висок клас в случаите, които помещения вече са били предмет на предходна нотификация.
- 108 Република Полша оспорва основателността на това твърдение за нарушение, като посочва, че целта на Директива 2009/41 е била постигната посредством полската система за нотифициране. Тя подчертава по-специално че държавите членки разполагат със свобода на преценка в рамките на транспонирането на тези разпоредби, тъй като член 7 от тази директива предвижда, че „последващата работа в контролирани условия от клас 1 може да продължи без допълнителна нотификация“. Глаголът „мога“ бил използван и в член 8, параграф 2 от посочената директива. Според Република Полша държавите членки не са длъжни да следят за възможността да се предприеме работа с генетично модифицирани организми в контролирани условия без друга нотификация. От друга страна, тази държава членка твърди, че дори разпоредбата на полското право, предвиждаща задължение за ползвателите на генетично модифицирани организми да отправят нотификация до компетентния орган по повод планирана повторна работа с генетично модифицирани организми от класове 1 и 2, да не е в съответствие с разпоредбите на Директива 2009/41, тази разпоредба трябвало да се счита за засилена мярка, приета на основание член 193 ДФЕС. Накрая, макар член 8, параграф 3 и член 9, параграф 2, буква а) от тази директива да не са били транспонирани буквално в полското право, постигането на целите на посочената директива било гарантирано в пълна степен.

Съображения на Съда

- 109 В самото начало, в това твърдение за нарушение следва да се обособят двете му части относно нетранспонирането съответно на член 7 и член 8, параграф 2 от Директива 2009/41 и на член 8, параграф 3 и член 9, параграф 2, буква а) от нея.
- 110 Що се отнася до първата част на това твърдение за нарушение, се налага изводът, че доводите на Република Полша се основават на неправилно тълкуване на разглежданите разпоредби. От член 7 и член 8, параграф 2 от Директива 2009/41 е видно ясно и недвусмислено, че те се отнасят до ползватели, на които е предоставена възможността да извършват посочените в тези разпоредби действия, без да е необходима друга нотификация на компетентния орган. Това тълкуване не само следва от буквалното тълкуване на тези разпоредби, но и се потвърждава от телеологичното им тълкуване.
- 111 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че целта на тази правна уредба е да се позволи на ползвателите, които вече са представили нотификация по член 6 от Директива 2009/41, да продължат незабавно работа в контролирани условия, без да изчакват ново разрешение от компетентния орган. Следователно както член 7, второ изречение от тази директива, който предвижда, че ползвателите на генно модифицирани микроорганизми за работа в контролирани

условия от клас 1 са задължени да съхраняват протоколите на всяка извършена оценка по член 4, параграф 6, и да ги представят на компетентния орган при поискване, така и член 8, параграф 2 от същата директива, съгласно който, ако помещенията вече са били предмет на предходна нотификация за осъществяването на работа в контролирани условия от клас 2 или от по-висок клас и са изпълнени всички свързани със съгласието изисквания, работата в контролирани условия от клас 2 може да продължи незабавно след подаване на новата нотификация, се отнасят до ползвателите.

- 112 Във всички случаи е видно, че съответната държава членка не е транспонирила посочените членове от Директива 2009/41. Този извод се потвърждава от довода на Комисията в този смисъл и от липсата на оспорване от Република Полша в това отношение, както и от обстоятелството, че последната не посочва наличието на разпоредби за транспониране на същите членове.
- 113 Дори член 31 от Закона за ГМО, който не е оспорен от Комисията в рамките на настоящия иск, не представлява транспониране на член 8, параграф 2 от Директива 2009/41. Действително, като се позовава на категориите на риск I или II, докато член 8, параграф 2 от тази директива препраща към работа от клас 2 или от по-висок клас, посоченият член 31 има различно приложно поле.
- 114 Освен това, що се отнася до член 8, параграф 2, втора алинея от посочената директива, съгласно който заявителят може сам да поиска решение за предоставяне на официално разрешение от компетентния орган, решение, което трябва да се изготви в рамките на най-много 45 дни от нотификацията, се налага изводът, че Република Полша не е оспорила твърдението на Комисията в това отношение. Член 24 от Закона за ГМО, който е единствената релевантна в това отношение разпоредба, не се отнася до конкретния случай, предвиден в същата разпоредба на посочената директива, и не предвижда подобен срок.
- 115 Накрая, относно довода на Република Полша, свързан с прилагането на член 193 ДФЕС, е достатъчно да се отбележи, както бе посочено в точки 111 и 112 от настоящото решение, че не се установява дори частично транспониране на член 7 и член 8, параграф 2 от Директива 2009/41 в националното право, така че разпоредбите на тази директива не могат да се сравнят с тези, които представляват мерки на засилена защита. Следователно в конкретния случай не може да се направи позоваване на член 193 ДФЕС.
- 116 Що се отнася до втората част на четвърто твърдение за нарушение, Република Полша признава, че член 8, параграф 3 и член 9, параграф 2, буква а) от Директива 2009/41 не са транспонирани буквално в националното право, и само посочва, че със Закона за ГМО е постигната преследваната с тази директива цел.
- 117 От преписката по делото обаче е видно, и впрочем не е оспорено от Република Полша, че изобщо не е уредена процедура като предвидената в член 9, параграф 2, буква а) от Директива 2009/41, нито в Закона за ГМО, нито в друг акт за транспониране. Следва да се приеме и че подробната процедура, предвидена в член 8, параграф 3 от посочената директива, също няма съответствие в полското право.
- 118 От изложените по-горе съображения следва, че четвъртото твърдение за нарушение трябва да бъде уважено.

По петото твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на член 10, параграф 4 от Директива 2009/41

Доводи на страните

- 119 Комисията твърди, че с член 24, параграф 1а от Закона за ГМО се въвежда максимален 30-дневен срок, с който може да се продължи срокът за издаване на разрешението за работа с генетично модифицирани организми в контролирани условия при участие на обществеността в процедура, чийто предмет е издаването на такова разрешение, докато този срок не е предвиден в член 10, параграф 4 от Директива 2009/41. Освен това Комисията отбелязва, че изобщо не е получавала нотификация в смисъл, че Законът за достъпа до информация за околната среда, на който се позовава Република Полша в това отношение, е бил мярка за транспонирането на тази директива.
- 120 Република Полша оспорва твърдението на Комисията, че изобщо не е получавала нотификация в смисъл, че посоченият закон е бил мярка за транспонирането на Директива 2009/41. Освен това Република Полша поддържа по същество, че тъй като тази директива не предвижда никакъв срок относно периода на консултацията, държавите членки могат да определят такъв срок. При липсата на ограничение на продължителността на обществената консултация предоставянето от компетентния орган на разрешение за работа с генетично модифицирани организми в контролирани условия би могло да се окаже блокирано в нарушение на принципа на правната сигурност.

Съображения на Съда

- 121 Въпреки че Република Полша не е направила възражение за липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество, изведено от недопустимостта на това твърдение за нарушение, следва все пак да се отбележи в началото, че Съдът може служебно да провери дали са изпълнени предвидените в член 258 ДФЕС условия за предявяване на иск за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка (вж. по-специално Решение от 8 март 2012 г. по дело Комисия/Португалия, C-524/10, точка 64 и Решение от 15 ноември 2012 г. по дело Комисия/Португалия, C-34/11, точка 42).
- 122 Затова следва да се провери дали твърдението за нарушение е изложено последователно и точно в мотивираното становище и исковата молба, за да може Съдът да възприеме правилно значението на твърдяното нарушение на правото на Съюза — необходимо условие, за да може Съдът да провери съществуването на твърдяното неизпълнение на задължения (вж. в този смисъл Решение от 24 март 2011 г. по дело Комисия/Словения, C-365/10, точка 19, и Решение от 15 ноември 2012 г., Комисия/Португалия, посочено по-горе, точка 43).
- 123 Действително, както следва по-конкретно от член 38, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, в редакцията, която е била в сила към момента на предявяване на настоящия иск, и от свързаната с тази разпоредба съдебна практика, всяка искова молба или жалба трябва да посочва предмета на спора и кратко изложение на основанията и това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Съда — да упражни своя контрол. От това произтича, че съществените правни и фактически обстоятелства, на които искът или жалбата се основава, трябва да изпъкват по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба и че исканията в нея трябва да са формулирани по недвусмислен начин, за да не се произнесе Съдът *ultra petita* или да пропусне да се произнесе по някое твърдение за нарушение (вж. по-специално Решение от 26 януари 2012 г. по дело Комисия/Словения, C-185/11, точка 29, Решение от 19 април 2012 г. по дело Комисия/Нидерландия, C-141/10, точка 15 и Решение от 15 ноември 2012 г. по дело Комисия/Португалия, посочено по-горе, точка 44).

- 124 В конкретния случай обаче становището на Комисията се отнася само до обществените обсъждания или консултации, посочени в член 10, параграф 4, буква б) от Директива 2009/41, като тази институция не уточнява дали нейното твърдение за нарушение относно неправилното транспониране на този член 10, параграф 4 се отнася и до посочените в член 10, параграф 4, буква а) от тази директива срокове за получаване на допълнителна информация.
- 125 При тези условия се налага изводът, че доколкото се отнася до неправилното транспониране на член 10, параграф 4, буква а) от Директива 2009/41, настоящото твърдение за нарушение не отговаря на изискванията за последователност, яснота и точност, нарушава задълженията, произтичащи от съдебната практика, посочена в точки 122 и 123 от настоящото решение, и не дава възможност на Съда да упражни своя контрол по настоящия иск за установяване на неизпълнение на задължения (вж. в този смисъл Решение от 15 ноември 2012 г. по дело Комисия/Португалия, посочено по-горе, точка 48), поради което трябва да се приеме за недопустим.
- 126 Що се отнася до основателността на твърдението за нарушение относно неправилното транспониране на член 10, параграф 4, буква б) от Директива 2009/41, следва да се приеме, че Комисията само поддържа, че срокът, въведен с член 24, параграф 1а от Закона за ГМО, не е предвиден в посочената директива, без обаче да изтъква доводи в подкрепа на твърдението си, че тази разпоредба на националното право представлява неправилно транспониране на член 10, параграф 4 от посочената директива.
- 127 В това отношение следва да се напомни, че член 10, параграф 4, буква б) от Директива 2009/41 предвижда, че за целите на изчисляване на сроковете, посочени в членове 8 и 9 от последната, не се вземат предвид времевите периоди, през които компетентният орган провежда обществено обсъждане или консултация. В замяна на това се налага изводът, че нито една разпоредба на посочената директива не уточнява продължителността на тези обсъждания или консултации. Следователно, ако считат за необходимо, държавите членки могат по принцип да определят свободно тази продължителност, при спазване на правото на Съюза.
- 128 Действително Република Полша е използвала тази възможност и е приела правило, ограничаващо продължителността на такава консултация до 30 дни, така че срокът за издаване на разрешението да може да бъде продължен най-много с 30 дни. Тази държава членка твърди, че въвеждането на този срок е мотивирано със съображения за осигуряване на редовно протичане на административното производство. Освен това според Република Полша при липсата на подобен срок, тъй като максималната продължителност на консултацията не би била ограничена, би могло да бъде блокирано предоставянето на разрешение от компетентния орган. Тя добавя, че такъв срок е необходим и по съображения за правна сигурност.
- 129 Следва да се отбележи, че целите на разглежданата национална правна уредба не са несъвместими с преследваните от Директива 2009/41. Всъщност те гарантират ефективно обработване на подадените молби за издаване на разрешения, като същевременно отчитат както интересите и правата на нотифициращите лица, така и потребностите на националния орган.
- 130 При тези обстоятелства петото твърдение за нарушение следва да се отхвърли като частично недопустимо и частично неоснователно.

По шестото твърдение за нарушение относно нетранспонирането на член 18, параграф 1, втора алинея и параграфи 3 и 4 от Директива 2009/41

Доводи на страните

- 131 В рамките на това твърдение за нарушение Комисията упреква Република Полша за това, че не е предвидила при поверителното третиране на информация, предоставена от нотифициращото лице, да се провежда консултация с него съгласно член 18, параграф 1 от Директива 2009/41, нито да се заличават тези данни от регистъра на работата с генетично модифицирани организми в контролирани условия, в случай на оттегляне на молба за издаване на разрешение.
- 132 Република Полша възразява, че релевантните разпоредби на правото на Съюза са транспонирани правилно със Закона за ГМО. Всъщност, като посочвал информацията, до която обществеността има достъп, член 14а от този закон позволявал да се определи информацията, която изобщо не трябва да се разгласява, така че националното законодателство давало възможност да се разграничат данните, които не могат да останат поверителни, от тези, които не могат да бъдат разгласявани публично. Всяка информация, която е получена в рамките на нотифицирането и не трябва да бъде разгласявана, фигурирала в този регистър. В случай на оттегляне на молбата за издаване на разрешение тези данни се заличавали от същия регистър.

Съображения на Съда

- 133 Следва да се напомни, че Република Полша твърди, че защитата на предоставената от нотифициращото лице информация съгласно член 18, параграф 1 от Директива 2009/41 е ограничена само до данните, за които това лице може да изисква поверително третиране. Всъщност според тази държава членка посочената защита е изключена, що се отнася до информацията, посочена в член 18, параграф 2 от тази директива, така че организирането на консултации с нотифициращото лице било излишно, доколкото необходимостта от осигуряване на достъп до тази информация произтича от правната уредба. Посочената държава членка добавя, че не е нужно и да се организират консултации за определяне на информацията, която трябва да се ползва от поверително третиране от компетентния орган, когато самостоятелни разпоредби предвиждат, че разглежданата информация не може да бъде разгласявана, по-специално поради необходимостта от гарантиране на защитата на личните данни или на висшия интерес на държавата.
- 134 Следва да се приеме обаче, че тези доводи се основават на погрешно тълкуване на съответните разпоредби на правото на Съюза.
- 135 Всъщност е достатъчно да се отбележи, че в член 18, параграф 2 от Директива 2009/41 е посочена информацията, която не може да бъде третирана като поверителна при никакви обстоятелства. Следователно друга информация може да се третира поверително по искане на нотифициращото лице, което се ползва в това отношение от право да поиска да предварително провеждане на консултация по силата на член 18, параграф 1, втора алинея от тази директива.
- 136 Така тълкуването, че неразгласяването на информация, попадаща в приложното поле на член 18, параграф 1 от тази директива, би могло да следва автоматично, не може да се приеме.
- 137 Освен това доводът на Република Полша, че не е нужно и да се организират консултации за определяне на информацията, която трябва да се ползва от поверително третиране от компетентния орган, когато самостоятелни разпоредби предвиждат, че разглежданата информация не може да бъде разгласявана, по-специално поради необходимостта от гарантиране на защитата на личните данни или на висшия интерес на държавата, е неоснователен. Действително, за да се гарантират правната сигурност и правата на

нотифициращото лице, е необходима консултация с него в рамките на процедурата, предвидена в член 18 от Директива 2009/41, и тази консултация не може да бъде заменена с прилагането на правила, съдържащи се в различни правни източници на националното право, чиито контекст и взаимодействие трудно могат да бъдат разбрани от нотифициращото лице.

- 138 Освен това позоваването от Република Полша на член 16, параграф 1, точка 7 от Закона за достъпа до информация за околната среда е ирелевантно, доколкото тази разпоредба се отнася само до чувствителна търговска информация и не предвижда изрично предварителната консултация с нотифициращото лице.
- 139 Накрая, Република Полша твърди в становището си, че ако нотифициращото лице оттегли молбата си за издаване на разрешение за работа с генетично модифицирани организми в контролирана среда, предоставените данни се заличават от регистъра, посочен в точка 131 от настоящото решение. Тази държава членка обаче не посочва нито една разпоредба на националното право в подкрепа на това твърдение, а само поддържа, че министърът на околната среда, който отговаря за поддържането на този регистър в качеството си на държавен орган, не би изпълнил функцията си, ако не разпорежи заличаването на тази информация, тъй като съдържащите се в посочения регистър данни биха могли да въведат в заблуждение заинтересованите страни.
- 140 В това отношение е достатъчно да се напомни, че съгласно съдебната практика, напомнена в точка 105 от настоящото решение, обикновени административни практики, които по естеството си подлежат на промяна по волята на администрацията и са лишени от подходяща публичност, не могат да се считат за надлежно изпълнение на задълженията за транспониране на директива.
- 141 Следователно шестото твърдение за нарушение е основателно.
- 142 От всички съображения, изложени по-горе, следва, че трябва да се приеме, че като не е транспонирала член 3, параграф 3, член 7, член 8, параграфи 2 и 3, член 9, параграф 2, буква а), както и член 18, параграф 1, втора алинея и параграфи 3 и 4 от Директива 2009/41, Република Полша не е изпълнила задълженията си по тази директива.

По съдебните разноски

- 143 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. По силата на член 138, параграф 3, от същия правилник, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.
- 144 В настоящия спор следва да се има предвид обстоятелството, че твърденията на Комисията за нарушение относно неправилното транспониране на член 2, букви а), б), г) и д), както и на член 10, параграфи 3 и 4 от Директива 2009/41 не са приети.
- 145 Ето защо Комисията и Република Полша следва да понесат направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) Като не е транспонирала член 3, параграф 3, член 7, член 8, параграфи 2 и 3, член 9, параграф 2, буква а), както и член 18, параграф 1, втора алинея и параграфи 3 и 4 от Директива 2009/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно работата с генетично модифицирани микроорганизми в контролирани условия, Република Полша не е изпълнила задълженията си по тази директива.**

- 2) **Отхвърля иска в останалата му част.**
- 3) **Европейската комисия и Република Полша понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи